

Budite svi jednodušni, puni suosjećanja i bratske ljubavi, milosrdni, ponizni!
(1Pt 3,8)

Poslanica varaždinskog biskupa i predsjednika Hrvatskog Caritasa Josipa Mrzljaka povodom Tjedna solidarnosti i zajedništva s Crkvom i ljudima u Bosni i Hercegovini

Draga braćo i sestre!

Već desetu godinu zaredom tjedan uoči treće korizmene nedjelje, a osobito na samu treću nedjelju, odlukom hrvatskih biskupa održava se "Tjedan solidarnosti i zajedništva s Crkvom i ljudima u Bosni i Hercegovini".

U tom tjednu u svim župama diljem Hrvatske zajedno molimo ali i prikupljamo milodare za pomoć najugroženijim stanovnicima BiH. Odlukom svojih biskupa pridružuju nam se i vjernici u Bosni i Hercegovini. Znak je to našeg zajedništva u obje naše domovine, ali i zajedništva svih naših sunarodnjaka raseljenih po cijelom svijetu.

Svima nam je već dobro poznato kako je papa Franjo 8. prosinca 2015., na svetkovinu Bezgrješnoga začetca Blažene Djevice Marije, proglasio jubilarnu godinu za cijelu Crkvu – Svetu godinu milosrđa. Iz dana u dan promišljamo što to znači za naš svakodnevni život.

Sveta i jubilejska godina prikladno je vrijeme za promjenu života. Da bismo život mogli promijeniti, ponajprije svoj, a onda i tuđi, treba naći snage i hrabrosti otvoriti i oči, i uši i srce, usuditi se čuti plač nevinih ljudi kojima su oduzeta dobra, dostojanstvo, osjećaji, život – piše Papa. Prepoznati one koji su okradeni, porobljeni i opljačkani u onome što čini (njihovo) ljudsko dostojanstvo prvi je korak ka putu života nadahnutog kršćanskim milosrđem. Drugi korak je jasno i nedvoznačno priznati i označiti što je to u nama samima, našem društvu, zajednicama u kojima živimo, krećemo se i jesmo grešno i kvarno, sve ono što nas zavodi i odvlači s puta milosrđa. Treći je korak odlučiti se obratiti i na tom putu obraćenja zatražiti pomoć naših bližnjih. Tako jubilarna godina postaje izvrsno sredstvo da se svi jačamo u zajedništvu i potičemo se na otkrivanje važnosti konkretnog svjedočenja vjere tj. snažnije življenje djela tjelesnoga i duhovnoga milosrđa.

Ljubav je po svojoj naravi konkretna i potvrđuje se u svakidašnjici: u nakanama i mislima, u stavovima, u ponašanju. Kao što je Božje milosrđe njegova odgovornost za nas, i mi smo svoju ljubav pozvani usmjeriti prema bližnjima. Jedino u svakodnevicu oživotvorujemo milosrđe, tu snagu koja sve pobjeđuje, koja srca ispunja ljubavlju i tješi opraštanjem. Jedino tako Crkva postaje živi znak Očeve ljubavi prema svijetu i stvorenju. Ta konkretna ljubav teži se pokazati i oživotvoriti za cijeli svijet, za sve potrebite!

Još jednu stvar, tako značajnu za djelovanje i život Caritasa na svim razinama, od najmanje župe preko nad/biskupijske do nacionalne razine organiziranog djelovanja, naglašava Papa: Crkva i župe neka budu oaze milosrđa. Caritas, taj integrativni element i jedan od tri stupa Katoličke Crkve, u Očevu i Kristovu milosrđu nalazi temelj na kojem počiva život Crkve. Stoga, cjelokupno njezino pastoralno djelovanje moralo bi biti obavijeno nježnošću koju pokazuje prema vjernicima; ništa u njezinu naviještanju i njezinu svjedočenju svijetu ne bi smjelo biti lišeno milosrđa. Sama se vjerodostojnost Crkve očituje u tome kako ona svjedoči milosrđe i suosjećajnu ljubav. Vrijeme je da se vratimo na bitno i da preuzmemo na sebe teret slabosti i teškoća naše braće i sestara. Ta

suosjećajna ljubav očituje se u odgoju djece – primjerom i prisutnošću roditelja u njihovu svakodnevnom životu; u promicanju vrijednosti braka kao zajednice muškarca i žene; u važnosti odgoja u vjeri, ponajprije primjerom odgajatelja; u poticanju solidarnosti; u razvijanju kritičkog mišljenja i hrabrog preuzimanja odgovornosti; u ustrajnosti i spremnosti na žrtve – a sve to ukorijenjeno u Kristu.

Osim toga, hvale je vrijedno u pastoralu naglašavati konkretna djela kršćanske ljubavi. Sedam tjelesnih djela milosrđa: 1. Gladna nahraniti; 2. Žedna napojiti; 3. Siromaha odjenuti; 4. Putnika primiti; 5. Bolesnika i utamničenika pohoditi; 6. Zarobljenike i prognanike pomagati; 7. Mrtve pokopati. Sedam duhovnih djela milosrđa: 1. Dvoumna savjetovati; 2. Neuka poučiti; 3. Grješnika ukoriti; 4. Žalosna i nevoljna utješiti; 5. Uvrjedu oprostiti; 6. Nepravdu strpljivo podnositi; 7. Za žive i mrtve Boga moliti. Živeći tako, susrećemo Krista živog; odričući se grijeha susrećemo se sa živim Bogom ljubavi, te na taj način prolazimo kroz vrata milosrđa. Na to nas podsjećaju i riječi sv. Ivana od Križa: "Na zalasku života bit ćemo suđeni po ljubavi", kako ih citira papa Franjo, ili, kako je govorio njegov prethodnik, papa u miru Benedikt XVI.: "Milosrđe je sva ona ljubav koju smo primili i pružili."

Je li naivno vjerovati da živeći djela milosrđa možemo promijeniti svijet? Kako i sam papa Franjo uočava, ljudski govoreći, to je ludo, ali "ludo Božje mudrije je od ljudi i slabo Božje jače je od ljudi" (1 Kor 1, 25). Ondje gdje stanuje milosrđe naizgled nemoguće postaje stvarnost.

Uvjereni i poučeni u kršćanskom milosrđu, želeći slijediti primjer Isusa Krista, Spasitelja i Otkupitelja, moleći za jedinstvo i zajedništvo hrvatskog naroda i Crkve u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini, zajednički su-pateći, pod-noseći brige i terete, dijeleći radosti i nade, pozivam vas, draga braćo i sestre, da danas konkretno posvjedočimo kako nam je milosrđe milo. Molimo zajedno i podržimo akciju koju organizira Hrvatski Caritas kako bismo prikupljenu pomoć preko Caritasove mreže biskupijskih Caritasa u Bosni i Hercegovini, od Banja Luke preko Sarajeva do Mostara, uputili onima koji čeznu za duhovnim i tjelesnim milosrđem.

Djevica Marija neka nam bude zagovornicom da ova Sveta godina milosrđa urodi obiljem plodova i, dajući svima iskusiti Božju skrb za nas, potakne sve nas da neumorno činimo djela tjelesnog i duhovnog milosrđa. Amen!

mons. Josip Mrzljak
predsjednik Hrvatskog Caritasa